

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 19-07-25077

עותק לפרסום

בפני כב' השופטת ורד שביט פינקלשטיין

תובעת/נתבעת:

ר' מ'

ע"י עו"ד מיכל ברנקין

נגד

נתבע/תובע:

א' מ'

ע"י עו"ד עידן גולדשטיין

החלטה

1. על הפרק, שתי סוגיות נדרשות להכרעה בעניינם של הצדדים, ואלו הן:

האחת – שאלת המועד לפירוק השיתוף בדירת המגורים של הצדדים כאשר מחד טוענת האישה כי יש לעכב את פירוק השיתוף עד למתן פסק דין בתביעה לאיזון משאבים שהגיש הבעל במסגרתה עתרה לאיזון לא שוויוני וכן בתביעה הנזיקית שהגישה כנגד הבעל, ואילו לטענת הבעל אין מקום לעכב את פירוק השיתוף בדירת המגורים ויש להורות על פירוק מיידי. והשנייה – עתירת הבעל לחיוב האישה בדמי שימוש ראויים בגין השימוש שעושה האישה באופן בלעדי בדירת המגורים.

2. נפנה לדון בשאלות אלו להלן.

תמצית הרקע העובדתי והדינוני:

3. עסקין בבני זוג אשר נישאו זל"ז כדמו"י ביום 13.4.1978 והתגרשו זמ"ז ביום 10.12.19.

4. מנישואי הצדדים נולדו להם 4 ילדים משותפים אשר הינם בגירים כיום.

5. יצוין, כי לאורך השנים התגוררו הצדדים ביחד עם ילדיהם בדירת המגורים משותפת ברח' -- (להלן: "דירת המגורים") אשר רשומה על שם הצדדים בחלקים שווים.

6. תחילתם של ההליכים המשפטיים בין הצדדים בבקשה שהגישה האישה ביום 24.4.19 למתן צו הגנה כנגד הבעל עקב אירוע אלימות בו לטענתה הבעל דחף אותה ושבר לה את הכתף. כתוצאה מאירוע אלימות זה הוזמנה משטרה לבית הצדדים והבעל הורחק בצו של המשטרה עד ליום 7.5.19.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 19-07-25077

עותק לפרסום

7. הבקשה למתן צו הגנה נעתרה במעמד צד אחד ונקבע דיון במעמד הצדדים ליום 2.5.19.
8. בדיון שהתקיים ביום 2.5.19 לעיל טענה האישה כי כל השנים סבלה מאלימותו של הבעל וכי במהלך השנים הבעל כפה עליה יחסי מין ללא הסכמתה. במסגרת דיון זה הודה הבעל כי תקף את האישה וזאת מאחר שלטענתו לא נטל את הכדורים הפסיכיאטריים שלו. במעמד הדיון הציגה האישה אישור מאת הפסיכיאטרית ד"ר שבכר רימה מיום 28/4/2019 ממנו עולה כי מצבו הנפשי של הבעל הוחמר והומלץ על טיפול אינטנסיבי במסגרת בית החולים ולאחר מכן טיפול במסגרת שיקומית מתאימה לגברים אלימים. כן נכתב במפורש כי במצבו הנוכחי הוא לא יכול לחזור לביתו.
9. יצוין, כי במעמד הדיון הנ"ל הציג הבעל מכתב שקיבל מאת מרכז גליקמן לטיפול ומניעת אלימות במשפחה מיום 1/5/2019 במסגרתו נקבעה פגישה עמו לצורך בדיקת התאמתו לטיפול במרכז. כן, עלתה אפשרות כי תיבחן התאמתו של הבעל לטיפול בבית נעם לגברים אלימים. עוד ובנוסף במהלך הדיון עלה כי הוגש כלפי הבעל הליך פלילי וקבוע דיון ב – 8/5/2019 בבית משפט השלום על מנת להחליט על הארכת מעצרו שכן כיום שוהה במעצר בית אצל אחותו.
10. בנסיבות אלו, לנוכח אירוע אלימות שהתקיים, לאור מצבו הנפשי של הבעל והמלצת הפסיכיאטרית המטפלת בבעל ולנוכח ההליך הפלילי שננקט כנגדו, ניתנה החלטתי ביום 2.5.19 להארכת צו ההגנה שניתן במעמד צד אחד לתקופה של 90 ימים, קרי עד ליום 2.8.2019. כן, הוריתי בסעיף 12 להחלטתי כי לאור רצונה של האישה להתגרש מהבעל, כפי שהביעה אותו בפני בית המשפט, יש לנקוט בהליך ליישוב סכסוך ולמציאת פתרון גם בהיבט המשפטי לרבות בעניין פירוק השיתוף בבית המגורים ושאר העניינים הכרוכים בפירוד בין הצדדים על מנת שזכויותיו של הבעל לא תפגענה.
11. על כן, ביום 10.7.19 הגישה האישה תביעה לפירוק שיתוף בדירת הצדדים על דרך מכירתה כפנויה מכל אדם וחפץ למרבה במחיר וחלוקת התמורה בין הצדדים (תלה"מ 19-07-25077). יצוין, כי האישה לא ציינה באילו חלקים עותרת לחלוקת התמורה בין הצדדים.
12. בהמשך ובעקבות עתירה נוספת של האישה להארכת תוקפו של צו ההגנה, ניתנה החלטתי מיום 19.7.19 להארכת תוקפו של צו ההגנה לתקופה נוספת של ארבעה חודשים, קרי עד ליום 2.12.19 תוך שציינתי כי בינתיים הוגשה על ידי האישה תביעה לפירוק השיתוף בבית המגורים אשר דיון בעניינו נקבע ליום 27.11.19 ויש בכך כדי להוות נסיבה מהותית אשר מצדיקה את הרחקת הבעל כאמור.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 19-07-25077

עותק לפרסום

13. ביום 19.11.19 הגיש הבעל תביעה לאיזון משאבים ושמירת זכויות מטעמו (תלה"מ - 44908-19), במסגרתה עתר לפירוק שיתוף וחלוקת כל הזכויות הכספיות של הצדדים, חלוקת מיטלטלין, זכויות סוציאליות והכל כמפורט בתביעתו. כן, הביע הבעל את הסכמתו לפירוק השיתוף בדירה בהתאם לתביעת האישה לפירוק השיתוף לעיל.
14. ביום 24.12.19 הגישה האישה כתב הגנה בתביעה לאיזון משאבים מטעם הבעל, במסגרתו עתרה לאיזון לא שוויוני בכלל רכושם של הצדדים בהתאם לסעיף 8 לחוק יחסי ממון (סעיפים 30 ו- 31 לכתב הגנתה). בין היתר טענה האישה כי בשל האלימות הקשה שסבלה מהבעל במשך כל שנות נישואיה נפגע כושר השתכרותה והיא נאלצה להקטין את היקף משרתה ואפשרות קידומה נגדעה וכי הדבר השפיע גם על צבירת הפנסיה ממנה היא אמורה להתקיים בזקנתה. כן לטענתה, היא כבר תרמה זה מכבר את הפיצויים והזכויות שצברה ממקומות עבודתה הקודמים וכל שנותר בידיה היא פנסיה זעומה מ"---". עוד לטענתה, גם את הירושה שקיבלה השקיעה בבית ובמשפחה וזאת על אף שמדובר בכספים השייכים לה בלבד לפי החוק.
15. כן, ובהמשך הגישה האישה ביום 6.2.20 תביעה כספית נזיקית כנגד הבעל (תלה"מ - 16357-20) בגין נזקי גוף ונזקים אחרים שנגרמו לה במהלך שנות נישואיה לבעל, כתוצאה לטענתה מאלימותו הקשה של הבעל, אלימות פיזית, נפשית ומינית. כתב התביעה מגוללת מסכת חמורה ביותר של אלימות תוך פירוט אירועים ספציפיים לאורך השנים.
16. ביום 13.2.20 התקיים קד"מ במעמד הצדדים. במסגרת הדיון נכחו הצדדים וכן ב"כ האישה בתביעה הנזיקית שהגישה. לאחר שמיעת מכלול טענות הצדדים בכל הסוגיות שעל הפרק ולצורך קידום ההליכים, ניתנה החלטתי בתום הדיון כדלקמן:
- 1" מונחות לפני שתי תובענות רכושיות בין הצדדים ואלו הן: האחת - תביעה לפירוק שיתוף בדירת המגורים של הצדדים ברחוב --- הידועה כגוש --- חלקה ... (להלן: "הדירה"), שהגישה התובעת כנגד הנתבע (תלה"מ 19-07-25077); והשניה - תביעה לאיזון משאבים ושמירת זכויות שהגיש הנתבע כנגד התובעת (תלה"מ 19-11-44908).
2. כן הוגשה תביעה נוספת נזיקית ביום 6.2.20 שהגישה התובעת כנגד הנתבע אשר הוערכה על ידה בסך של למעלה מ- 2.5 מיליון ₪ (תלה"מ 20-02-16357). יצוין כי בתביעה זו טרם הוגש כתב הגנה ועל כן טרם בשלה להתדיינות משפטית.
3. עסקינן בצדדים בני זוג אשר נישאו זל"ז כדמו"י ביום 13.4.1978 והתגרשו זה מזה.
4. מנישואי הצדדים נולדו להם 4 ילדים, אשר הינם כיום בגירים.
5. תחילתם של ההליכים המשפטיים בבקשה שהגישה התובעת למתן צו הגנה כנגד הנתבע ביום 28.4.19 (ה"ט 19-04-48517) להרחקתו של המשיב מהדירה. הבקשה נעתרה והלכה למעשה החל מיום 28.4.19 ועד ליום זה המשיב לא מתגורר בדירת המגורים.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 19-07-25077

עותק לפרסום

6. במסגרת התביעה לפירוק שיתוף בדירה עתרה התובעת לפירוק השיתוף בדירה על דרך מכירתה כפנויה מכל חפץ וחלוקת התמורה בין הצדדים. הנתבע הגיש כתב הגנה ובו הסכים לפירוק השיתוף בדירה, אולם כאמור הגיש במקביל גם תביעה לאיזון שאר הזכויות בין הצדדים (כספים בחשבון בנק, זכויות סוציאליות, רכב, מטלטלין בדירה), כאמור בתביעה לאיזון משאבים ובשמירת זכויות שהגיש.
7. במסגרת ישיבת קדם המשפט שהתקיימה היום שמעתי באריכות את ב"כ הצדדים. בית המשפט ניסה להתוות פתרון שיהיה בו כדי לייתר את מכלול העניינים המשפטיים בין הצדדים (התברר לבית המשפט כי הצדדים התגרשו בבית הדין הרבני וכי התובעת הגישה במסגרת תביעת הגירושין גם תביעת כתובה, וכן לאור התביעה הנזיקית שהוגשה), אולם הדבר לא צלח.
8. בנסיבות אלו אין מנוס מליתן הוראות על מנת לקדם את ההליכים בין הצדדים וכדלקמן:
א. ניתן בזאת צו לפירוק שיתוף בדירה בדרך של מכירתה בשוק החופשי למרבה במחיר ממוכר ברצון לקונה ברצון כשהיא פנויה מכל אדם וחפץ וכשהזכויות בה נקיות מכל חוב, עיקול, שיעבוד או זכות אחרת של צד שלישי כלשהו.
ב. עם זאת מצאתי לנכון בשלב זה לעכב את פירוק השיתוף וזאת עד לקבלת חוות דעת המומחה לאיזון משאבים בין הצדדים כמפורט להלן. אמנם צודק ב"כ הנתבע כי במסגרת התביעה שהגישה התובעת לפירוק השיתוף ביקשה לפרק את השיתוף בדירה ולכאורה ניתן לייתן צו לפירוק שיתוף ללא התניות. עם זאת לאחר הגשת התביעה לאיזון משאבים מטעם הנתבע עתרה התובעת לאיזון משאבים לא שיווינוי ואין חולק כי בתביעה זו אין בפני את מלוא הנתונים (ולצורך כך ימונה אקטואר) וכן אין חולק כי הדירה היא הנכס העיקרי והמשמעותי שנצבר לצדדים במהלך השנים כך שכל שיהיה צורך לערוך איזון כזה או אחר, תשמש הדירה לביצוע האיזון. מעבר לכך לא מצאתי כי הליך איזון משאבים בין הצדדים הינו הליך מורכב וסבוכ שכלול לקחת זמן רב ולכן מצאתי לנכון לעכב את ביצוע פירוק השיתוף עד לקבלת חוות דעת האקטואר.
ג. כמוסכם מועד הקרע בין הצדדים הוא מועד הרחקתו של הנתבע מהדירה ביום 21.4.19.
ד. אני ממנה את רו"ח --- כמומחה מטעם בית המשפט על מנת לבצע איזון משאבים של הצדדים כפי שנצברו ממועד הנישואין 13.4.1978 ועד למועד הקרע.
ה. המומחה יעריך גם את שווי הרכב של הצדדים במסגרת איזון המשאבים.
ו. על הצדדים להמציא לבית המשפט עם העתק למומחה תצהיר ובו יפרטו את מלוא אחזקותיו, זכויותיו, יתרת חשבונותיו בכל בנק ו/או מוסד פיננסי, חברת אחזקות, חברת ביטוח ו/או זכויות המגיעות לו ממקום עבודה כלשהו ו/או כל גורם, החל מיום הנישואין ועד היום הקובע, ולתצהירים יצרפו העתק סימוכין בעניין.
ז. הצדדים ימסרו את התצהירים לבית המשפט בתוך 30 יום מהיום ונד בבד עם ההמצאה לבית המשפט ולמומחה ימסור כל אחד מהצדדים את תצהיר הרכוש

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 19-07-25077

עותק לפרסום

גם לרעהו באמצעות המצאה אישית לבא כוחו ודבר ההמצאה יצוין בתצהיר המוגש לבית המשפט.

ח. כל אחד מהצדדים נותן בזאת ייפוי כח בלתי חוזר לרעהו לפנות לכל גורם ו/או מעביד ו/או בנק ו/או חברת אחזקות כדי לברר טיב זכויותיו של הצד האחר בכל מוסד פיננסי כזה או אחר ו/או אצל מעביד ו/או אצל בנק ו/או אצל כל צד שלישי בלבד שבהוצאות הצילום של המסמכים המבוקשים ישא הצד המבקש וזאת מיום הנישואין ועד למועד הפרעון.

ט. מבוקש כי חוות דעתו של המומחה תוגש לבית המשפט בתוך 45 ימים ממועד המצאת מלוא המסמכים לידיו.

י. הנני ממנה בזאת את גברת --- או מר ---, כשמאית/ת מקרקעין.

יא. השמאית/ת יעריך את הדירה כפנויה במכירה ממוכר ברצון לקונה ברצון וכן את דמי השימוש הראויים.

יב. ב"כ הצדדים ידאגו לתיאום המועד לביקור הראשון של השמאית/ת בדירה ובמידת הצורך יקחו חלק במפגש זה.

יג. השמאית/ת יגיש את חוות דעתו בתוך 30 ימים ממועד המצאת החלטתי זו לידיו.

יד. בשלב זה יישאו הצדדים בחלקים שווים בהוצאות המומחים.

9. מאחר והנתבע הורחק מהדירה והתובעת ממשיכה להתגורר בדירה ומאחר וקבעתי כאמור כי פירוק השיתוף יידחה עד לאחר קבלת חוות דעת האקטואר ומתן הוראות בית המשפט בענין זה, אזי ייזקפו לזכותו של הנתבע מחצית דמי השימוש בנכס וזאת בהתאם להערכת השמאי. המועד לזקיפת הסכום כאמור ייקבע לאחר שאתן לצדדים לטעון בעניין זה.

10. בכפוף לאמור ועד לפירוק השיתוף בפועל הנתבע לא ייכנס לדירת המגורים וככל שיחול שינוי נסיבות בענין זה, אדרש לסוגיה זו בהמשך.

11. בהסכמת התובעת הנתבע יעביר בתוך 30 ימים רשימה של מטלטלין אשר מעוניין לקבל ובתקווה כי בכך יבוא לידי סיום פירוק השיתוף במטלטלין.

12. נקבע לקדם משפט נוסף לאחר הגשת חוות דעת ליום 10.9.2020 בשעה 10:00. הדין יתקיים גם בתביעה הנזיקית".

17. ביום 23.7.20 הוגשה חוות דעת השמאית בעניין דירת המגורים של הצדדים אשר העריכה את הדירה בסך של 2,150,000 ₪. כן, הוערכו דמי השימוש הראויים בדירה בסך של 5,500 ₪ לחודש.

18. כמו כן, ביום 9.9.20 הוגשה חוות דעת האקטואר המתייחסת לאיזון הזכויות הסוציאליות של הצדדים, לרבות זכויות פנסיוניות. במסגרת חוו"ד זו נקבעו שתי חלופות לאיזון כאשר בשתי החלופות על האישה להעביר לבעל סכומי כסף כדלקמן: בהתאם לאפשרות הראשונה וככל שתיערך התחשבנות בגין כלל הזכויות כיום על האישה להעביר לידי הבעל סך של כ- 213,286 ₪; בהתאם לאפשרות השנייה וככל שתיערך התחשבנות רק בגין הנכסים הנזילים, אזי הסכום שעל האישה להעביר לידי הבעל הוא סך של כ- 21,769 ₪ ובגין יתרת הכספים יהיה

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 19-07-25077

עותק לפרסום

צורך לערוך פסיקתאות בהתאם להוראות החוק לחלוקת חיסכון פנסיוני בין בני זוג שנפרדו, תשע"ד - 2014.

19. ביום 8.12.20 התקיים קד"מ נוסף במעמד הצדדים. במסגרת הדיון טענה ב"כ האישה כי אין באפשרותה לרכוש את חלקו של הבעל בדירה וכי מאחר ודירת המגורים הינה הנכס העיקרי של הצדדים, ביקשה האישה לעכב את פירוק השיתוף בדירה עד להכרעה בעתירתה של האישה לעריכת איזון לא שוויוני וכן בתביעה הנזיקית שהגישה. עוד טענה ב"כ האישה כי יש לזקוף גם את ערך הכתובה כנגד חלקו של הבעל בדירה שכן לבעל אין מקורות אחרים לתשלום כלל הרכיבים הנ"ל. במענה לשאלת בית המשפט, השיבה ב"כ האישה כי במסגרת עתירתה לחלוקת לא שוויונית של הרכוש עותרת לקבלת סך של 70% מכלל הרכוש המשותף.

20. מנגד טען ב"כ הבעל כי יש להורות על מכירת הדירה באופן מיידי. לדבריו, אין כל הצדקה לעכב את פירוק השיתוף בדירה מעבר לפרק הזמן שנקבע בהחלטה מיום 13.2.20. לטענתו, האישה היא זו שעתרה לפירוק השיתוף בדירה בחלקים שווים בין הצדדים וכי הבעל הסכים לכך. כן, לטענתו, תביעת הנזיקין הגיעה לעולם רק לאחר שהועלתה הטענה בדבר חלוקה לא שוויונית של הנכסים ודרישתה של האישה לעכב את פירוק השיתוף עומדת בניגוד לתביעתה שלה לפירוק השיתוף בדירה. עוד עתר הבעל לדמי שימוש בגין דירת המגורים שכן בשלב זה הוא נאלץ לישון אצל קרובי משפחה.

21. כן, בקד"מ שהתקיים ביום 8.12.20 ניתנו הוראות לקידום התביעה הנזיקית שהגישה האישה ונקבעו מועדים לשמיעת הוכחות בתביעה זו לימים 5.7.21 ו-12.7.21 וכן ניתנו הוראות להגשת תצהירי עדות ראשית ותיק מוצגים.

דיון והכרעה :

22. בענייננו, יש כאמור להכריע בסוגיית מועד פירוק השיתוף בדירה ובסוגיית דמי השימוש הראויים. נדרש לעניינים אלו כעת.

סוגיית פירוק השיתוף בדירה :

23. בענייננו, אין חולק כי דירת המגורים של הצדדים הינה הנכס העיקרי והמשמעותי שנצבר לצדדים בתקופת נישואיהם, ומשכך סוגית פירוק השיתוף בדירה זו וחלוקת תמורתה הינה בעלת משמעות וחשיבות יתרה עבור שני הצדדים כאחד.

24. ברמ"ש 40199-03-16 ש.ד. נ' א.ד. (פורסם במאגרים, 30.5.16) עמד כב' השופט שוחט על סוגיית העיתוי במתן החלטה לפירוק שיתוף בדירת המגורים של בני זוג ביחס לעקרון האיזון הכולל של מכלול הזכויות והחובות של בני הזוג. יפים דברים אלו לענייננו :

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 19-07-25077

עותק לפרסום

"כפי שציינתי במקרה דומה שהונח לפניי במסגרת רמ"ש 12-06-37388 ט' מ' נ' ר' מ' (5.8.2012):

"החתיירה להסכם כולל ואחיד, בענייניהם של בני זוג הנמצאים בהליכים משפטיים, הינה מעקרונות היסוד שבבסיס תכלית הקמתו של בית המשפט לענייני משפחה. בהקשר זה כבר נפסק, כי כל אימת שהנסיבות מאפשרות את הדבר, ראוי לדון בפירוק השיתוף בבית המגורים של בני הזוג לא כענין נפרד אלא במסגרת בירורן של כל הסוגיות הרכושיות השנויות במחלוקת. לפיכך, במקרים המתאימים אין מניעה להשעות את זכותו הקניינית של בעל דין להשתחרר משותפות כפויה (זכות הקבועה בסעיף 37(א) לחוק המקרקעין), כאשר ההשעיה האמורה משרתת את החתיירה להסדר סופי, כולל והוגן המהווה כאמור תכלית ראויה, ובלבד שהיא לא נעשית במידה העולה על הנדרש".

ראו בהקשר זה ב"מ 8873/06 פלוני נ' פלונית (7.6.07).

הזכות לפירוק השיתוף בדירת המגורים כפופה, אם כן, לעיקרון האיזון הכולל של מכלול הזכויות והחובות של בני הזוג, עיקרון שבא לידי ביטוי חקיקתי בסעיף 6(א) לחוק יחסי ממון, בין בני זוג, התשל"ג-1973 המתווה את הדרך למימוש הזכות לאיזון.

הכלל, אפוא, הוא בירור מאוחד. החריג עניין נפרד. שיקול הדעת בידי בית המשפט. מתחם שיקול הדעת, בכל הנוגע ל"עת" (סעיף 37(א) לחוק המקרקעין) בה יפריד בית המשפט בין הדברים, רחב.

היטיב לתאר זאת סגן הנשיא, כב' שופט אסף זגורי:

"התנועה על ציר ההחלטות האפשריות, בין קוטב ההחלטה בדבר פירוק שיתוף מידי בדירת המגורים של בני הזוג לבין קוטב ההחלטה בדבר עיכוב פירוק השיתוף או דחייתו לזמן מסוים, היא תנועה משולבת המוכפפת לערכים ולנסיבות גם יחד. הנסיבות הן אמנם תמיד ספציפיות אך גם כפופות לתכליות כלליות שנקבעו בפסיקה ובין אלה מתקיימים יחסי גומלין. יחסי הגומלין משרטטים את נתיב ההכרעה השיפוטית" (תמ"ש (טב') 10-07-8856 פלוני נ' אלמונית; 11.11.2010).

עניין לנו, אפוא, באיזון בין מועדים – מועד פירוק השיתוף מחד ומועד האיזון מאידך.

בפרשה זו אף נמנו מבחני העזר הנדרשים – שאינם בגדר רשימה סגורה – לצורך קבלת ההכרעה הנכונה:

א. הסיכוי להגיע להסדרה הגונה וכוללת של הסכסוך בתוך זמן סביר.

ב. מורכבות הסכסוך.

ג. החלשת כוח מיקוח וסחיטה של בן הזוג האחר.

ד. הנזק העלול להיגרם מעיכוב פירוק השיתוף.

ה. השלכות על צדדים שלישיים.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 19-07-25077

עותק לפרסום

ו. העלאת דרישת הפירוק בתום לב.

לפיכך, מחובתו של בית המשפט לענייני משפחה, לבחון בחינה אמיתית ומעמיקה, תוך מתן הדעת לשיקולים השונים, מהו המועד הנכון בו יורה על פירוק השיתוף. מן הראוי שבית המשפט לענייני משפחה לא ייחפז ויורה על פירוק השיתוף מקום שהוגשה תובענה לאיזון משאבים לפני או בסמוך לאחר הגשת התביעה לפירוק השיתוף, בטרם שהוגש כתב הגנה לתובענה זו וטרם שקוים קדם משפט, לפחות ראשון, בה - והכל על מנת לבחון את מורכבות הסכסוך הרכושי והסיכוי לסיימו תוך זמן סביר מה שיצדיק את דחיית הפירוק עד לאיזון אפשרי. מהלך עניינם זה מתחייב ונלמד גם מביטול ההתלייה בין האיזון לפקיעת הנישואין והקדמתו גם טרם התרת הנישואין. הקדמת מועד האיזון, שהתאפשרה בתיקון תשס"ט לחוק יחסי ממון, רק חיזקה את המגמה האמורה שבית המשפט העליון הצביע עליה עוד טרם חקיקתו של התיקון האמור (רע"א 4358/01 בר אל נ' בר אל, פ"ד נה(5) 856; בע"מ 8873/06 הנ"ל).

25. במקרה דנן, לאחר שבחנתי את מכלול טענות הצדדים והשיקולים הרלבנטיים ובאיזון הראוי בין זכויות הצדדים ובשים לב למצב ההליכים בתיק, מצאתי לנכון להורות על עיכוב פירוק השיתוף בדירת המגורים עד להכרעה בתביעה לאיזון משאבים שהגיש הבעל וכן התביעה הנזיקית התלויה ועומדת ובכפוף לתשלום דמי שימוש ראויים מטעם האישה בגין מגוריה בדירה, ואלו טעמי:

26. בענייננו, הגם שהאישה הגישה תביעה לפירוק שיתוף בדירת המגורים, אזי בהמשך הדרך הונחה בפני בית המשפט גם תביעה לאיזון משאבים מטעם הבעל, במסגרתה עתרה האישה לביצוע איזון לא שוויוני בכלל הזכויות שנצברו לצדדים בתקופת הנישואין לרבות בדירת הצדדים. מאחר שאין חולק כי דירת המגורים של הצדדים הינה הנכס העיקרי והמשמעותי של הצדדים, אזי הכרעה בסוגיה זו יש לה השפעה ממשית על חלוקת התמורה בין הצדדים בדירת המגורים.

27. סעיף 8 לחוק יחסי ממון בין בני זוג, התשל"ג – 1973 (להלן: "חוק יחסי ממון") קובע כדלקמן:

"ראה בית המשפט או בית הדין נסיבות מיוחדות המצדיקות זאת, רשאי הוא, לבקשת אחד מבני הזוג – אם לא נפסק בדבר יחסי הממון בפסק דין להתרת נישואין – לעשות אחת או יותר מאלה במסגרת איזון המשאבים:

- (1) לקבוע נכסים נוספים על המפורטים בסעיף 5 ששוויים לא יאוזן בין בני הזוג;
- (2) לקבוע שאיזון שווי הנכסים, כולם או מקצתם, לא יהיה מחצה על מחצה, אלא לפי יחס אחר שיקבע בהתחשב, בין השאר, בנכסים עתידיים, לרבות בכושר ההשתכרות של כל אחד מבני הזוג;
- (3) לקבוע שאיזון שווי הנכסים, כולם או מקצתם, לא יהיה לפי שוויים במועד איזון המשאבים, אלא לפי שוויים במועד מוקדם יותר שיקבע;
- (4) לקבוע שאיזון המשאבים לא יתייחס לנכסים שהיו לבני הזוג במועד

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 19-07-25077

עותק לפרסום

1 **איזון המשאבים אלא לנכסים שהיו להם במועד מוקדם יותר שיקבע."**

2
3 בבע"מ 7272/10 פלונית נ' פלוני (פורסם במאגרים ביום 7.1.2014) עלתה השאלה האם
4 אלימות שהופעלה מהווה "נסיבות מיוחדות" כאמור בסעיף 8 (2) לעיל, המצדיקה שימוש
5 בסמכות שבשיקול הדעת בכדי לסטות מכלל איזון המשאבים השוויוני. יצוין כי בעניין פלונית
6 האיש הורשע בניסיון לרצח האישה במסגרת הליך פלילי, כך שבמקרה הספציפי שנדון היו
7 ראיות חד משמעיות לאלימות שהופעלה. במקרה זה קבע ביהמ"ש כי לצורך איזון המשאבים,
8 האיש אינו זכאי להשתתף במחצית זכויות הפנסיה של האישה אותה ניסה לרצוח. עם זאת,
9 ביהמ"ש מבהיר כי אין ללמוד מכך כי כל מקרה של אלימות יגרום לחלוקה לא שוויונית.
10 ביהמ"ש מבהיר כי מטרת חוק יחסי ממון הינה להסדיר את חלוקת הרכוש בין בני הזוג באופן
11 שהעמיד במרכזו את המאמץ הכלכלי המשותף שלהם במסגרת היחידה המשפחתית. החוק
12 ביקש לנטרל שיקולים הנוגעים לאשם במערכת היחסים הזוגית, בהתחשב בתכליתו הכלכלית
13 של החוק. אולם ומבלי לסטות מן הרציונל של החוק, עשויים להיות מקרים קיצוניים של
14 אלימות, אשר השפיעו על אנושיותו של בן הזוג ולמעשה אינו את אישיותו של בן הזוג
15 כתוצאה מהאלימות החמורה שהופעלה כלפיו, בייחוד כאשר התוקף דורש השתתפות שווה
16 בנכסים בעלי אופי אישי כגון שכר או זכויות פנסיה. כך לדוגמה במצבים שבהם ניתן להוכיח
17 כי אלימות שננקטה השפיעה על מצבו הכלכלי של הקורבן – מבחינת יכולתו להתמיד בעבודה
18 ולצבור זכויות לדוגמה הרי שניתן להביא עובדות אלה בחשבון במסגרת שיקול דעתו של
19 ביהמ"ש לפי סעיף 8 לחוק יחסי ממון.

20
21 ענינו הרואות, כי סעיף 8 לחוק יחסי ממון מאפשר לבית המשפט לקבוע איזון משאבים לא
22 שוויוני בין הצדדים. עם זאת, על הטוען לכך מוטל נטל הוכחה כבד ואיזון לא שוויוני כאמור
23 יבוצע במקרים חריגים ביותר. בענייננו, טענות האישה לאיזון לא שוויוני בגין אלימותו של
24 הבעל טרם הוכרעו ומשכך בהעדר כל אפשרות לקבוע את סיכויי התביעה, אין מקום לבצע את
25 פירוק השיתוף בדירה עד להכרעה בסוגיה זו. גם השיקולים של הכרעה במכלול הסכסוך בין
26 הצדדים תומכים בעיכוב ביצוע הפירוק השיתוף עד להכרעה בתביעה לאיזון משאבים ובפרט
27 שניתן לקבוע את דיון ההוכחות בתביעה זו בעוד פרק זמן קצר במאוחד עם דיוני ההוכחות
28 שנקבעו לתביעה הנזיקית בתחילת חודש יולי 2021. למותר לציין כי הכרעה בסוגיה זו אינה
29 צפויה להיות מורכבת בשים לב לכך שבמסגרת התביעה לאיזון משאבים כבר הוגשה חוות
30 דעת האקטואר בנוגע לשאר הזכויות של הצדדים וכל שנדרש הוא להכריע בטענת האישה
31 לאיזון לא שוויוני אשר תהא לה השפעה הן על חלוקת הזכויות בדירה והן על חלוקת הזכויות
32 הנוספות בהתאם לחוות דעת האקטואר.

33
34 לא זו אף זו, לאחר הגשת התביעה לפירוק שיתוף מטעם האישה וכן התביעה לאיזון משאבים
35 מטעם הבעל, הונחה בפני בית המשפט תביעה כספית נזיקית שהגישה האישה בגין אלימותו

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 19-07-25077

עותק לפרסום

של הבעל. התביעה הנזיקית הינה בעלת שווי כספי רב (הוערכה בסך של כ- 2.5 מיליון ₪), קרי מעל מחצית חלקו של הבעל בדירה. כאמור, תביעה זו נקבעה לשמיעת ראיות לתחילת חודש יולי 2021, קרי בעוד פרק זמן קצר. בנסיבות אלו, אני סבורה כי יש להמתין עד להכרעה בתביעה זו שכן יש לה השלכה על אפשרות האשה לממש את פסק הדין אם וככל שבית המשפט יעתר לתביעתה (ומבלי לקבוע כל מסמרות) מחלקו של הבעל בדירת המגורים. אין כל היגיון להורות כעת על פירוק השיתוף בדירה וחלוקת התמורה בין הצדדים אם וככל שבסופו של יום תזכה האשה בתביעות שהונחו לפני בית המשפט. מכלול השיקולים לרבות שיקולים של הסדרה כוללת של זכויות ו/או טענות הצדדים המונחות בפני בית משפט זה בתוך פרק זמן קצר ובראיה רחבה של הסכסוך וכן שיקולים של ייעול ההליך המשפטי בכלל התביעות, תומכים בעיכוב נוסף של פירוק השיתוף בדירת המגורים עד להכרעה במכלול התביעות שמונחות בפני בית המשפט. שאלת האיזון הראוי בין זכויות הצדדים במקרה דנן ובפרט זכותו של הבעל ליהנות אף הוא מדירת המגורים תעשה מול חיוב האשה בדמי שימוש ראויים כפי שבדעתי להורות כמפורט להלן.

31. אשר על כן, לנוכח כל האמור לעיל – אני מורה על דחיית פירוק השיתוף בדירת המגורים של הצדדים עד להכרעה בתביעה לאיזון משאבים ובתביעה הנזיקית שהגישה האשה. מאחר שבמסגרת התביעה הנזיקית כל שנתר לדון הוא בטענת האשה לאיזון לא שוויוני, אני מורה כי ההוכחות בתביעה זו יהיו במאוחד עם התביעה הנזיקית, קרי במועדים שנקבעו לחודש יולי 2021 (5.7.21 ו-12.7.21). על כן, הצדדים יגישו תצהירי עדות ראשית ותיק מוצגים בהתאם להחלטה שניתנה ביום 8.12.20 בקשר לתביעה הנזיקית.

סוגיית דמי השימוש הראויים :

32. בסעיף 9 להחלטתי מיום 13.2.20 קבעתי כי עיכוב פירוק השיתוף בדירה הינו בכפוף לכך שייזקפו לזכותו של הבעל מחצית דמי השימוש בדירה בהתאם להערכת השמאי. כן קבעתי כי המועד לזקיפת הסכום כאמור ייקבע לאחר שמיעת טענות הצדדים בעניין זה.

33. במסגרת הדיון שהתקיים ביום 8.12.20 טען ב"כ הבעל כי גם אם נתייחס לטענה של חלוקה לא שוויונית, אין בכך עילה בכדי לעכב את החיוב לדמי שימוש, שכן מי שמעכב את מכירת הדירה היא האשה בעצמה. לטענת ב"כ הבעל מועד הקרע נקבע ליום 24.4.19 וזה המועד ממנו עושה האשה שימוש בלעדי ברכב ובדירה והחל ממועד זה יש לפסוק דמי שימוש ראויים לבעל. מנגד טענה ב"כ האשה כי בעל דין זכאי לדמי שימוש מרגע שהוא תובע דמי שימוש ולא מרגע שהוגשה תביעה לפירוק השיתוף. כן במקרה דנן, השימוש בדירת המגורים נמנע עקב אלימותו של הבעל וכן הליך פלילי שהמדינה מנהלת כנגדו כך שכל עוד נאסר על הבעל להתקרב לאשה אין הוא זכאי לתשלום דמי שימוש בגין הדירה. בנוסף הצדדים התגרשו רק ביום

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 19-07-25077

עותק לפרסום

10.12.19 ועל כן בכל מקרה אין מקום להורות על תשלום דמי שימוש ראויים קודם למועד הנ"ל.

34. בפסק דין שניתן בתמ"ש (נצ') 37498-11-09 מ.י. נ' פ. י. מפי כב' השופט זגורי (פורסם במאגרים) (27.8.2012) מנה בית המשפט את השיקולים שעל בית המשפט לבחון בבואו להכריע בשאלת חיוב בדמי שימוש ראויים בעניינם של בני זוג אשר אחד מהם עזב את הבית:

"א. כאשר אחד מבני הזוג מאריך, מטעמיו שלו, את תקופת השיתוף, בין במישרין ובין באמצעות עיכוב הסדרת הגט, בעוד בן הזוג האחר מבקש פירוק שיתוף, הדבר עלול להקים חיוב בדמי שימוש (בע"מ 9881/05 פלוני נ' פלונית (לא פורסם), [פורסם בנבו], 2006)).

ב. ככלל אם המניעה לשימוש נבעה מהרחקת בן הזוג מהדירה בשל צו הגנה או הרחקה בהליך אחר, אין הוא זכאי לדמי שימוש בתקופת ההרחקה (בע"מ 9881/05 לעיל וכן ראה: תמ"ש (נצ') 3123/03 א.ש.נ' מ.ש. [פורסם בנבו] (07/04/2008))

ג. האם מדובר בבית רחב מימדים אשר אי מימושו ע"י בת הזוג, גורם להפסד כלכלי לתובע? (תמ"ש (י-ם) 16811/02 פלוני נ' אלמונית [פורסם בנבו] (18/12/2006)).

ד. לעיתים יש משקל רב לפן ההסכמי שבין הצדדים, פן הגובר על זה הקנייני. בני זוג הרוכשים דירה במשותף מסכימים במפורש, או מכללא ומכוח התנהגותם כי יוכלו, כל אחד מהם, להתגורר בדירה עד לפירוק השיתוף בדירה בפועל. בני הזוג מסכימים מכללא כי עד לפירוק השיתוף בפועל של הדירה רשאי יהיה אף אחד מהם לבדו לגור בה עד שיתבררו המחלוקות שביניהם בהתייחס לדירה עד שיוחלט אם על ידם אם על ידי הכרעת בית המשפט כי יש לפרק השיתוף בדירה (תמ"ש (ת"א) 13251/03 פ.ד.נ' ד.ד. (לא פורסם) [פורסם בנבו]; תמ"ש (י-ם) 3532/01 שמעון דיסקין כונס נכסים נ' ט.א. [פורסם בנבו] (22/03/2006)).

ה. קיימת הבחנה בין עתירה לחיוב בדמי שימוש בתקופת נישואין של בני זוג לבין עתירה לתקופה שלאחר הגירושין. ככלל, מיום הגירושין ואילך, מאחר שהצדדים מנועים מלגור יחד תחת קורת גג אחת, יש לפסוק לבן הזוג שאינו גר בדירה, דמי שימוש ראויים, אלא אם הוכיח הצד הנתבע ויתור מפורש על דמי שימוש מצד התובע (בע"מ 5357/06 פלוני נ' פלוני (לא פורסם), [פורסם בנבו], 22/10/06); תמ"ש (נצ') 4550/07 נ.א.נ' א.א. [פורסם בנבו] (29/03/2011)).

35. בבע"מ 9126/05 פלוני נ' פלונית (פורסם במאגרים, 26.1.06) נקבע מפי כב' השופט א. רובינשטיין כדלקמן:

"מקובלת עלי ככלל קביעתו של בית המשפט המחוזי, כי אין בעובדה שאחד מבני הזוג עוזב את בית המגורים המשותף בתקופה הקשה של פירוק הקשר, כדי להעיד כי הוא מוותר על זכויותיו "מעשה ועד עולם". המועד שממנו ואילך יהיה זכאי המשיב לדמי שימוש ראויים נתון לקביעתו של בית המשפט לענייני משפחה. כפי שציין בית המשפט לענייני משפחה, התקופה בה הורחק המשיב מביתו בצו הרחקה אינה מקנה לו זכות לדמי שימוש ראוי (ראו גם ע"מ (תל אביב) 1165/04

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 19-07-25077

עותק לפרסום

פלוני נ' פלונית (לא פורסם) – השופטת שטופמן). סוגיית קביעת המועד הראוי
אינה פשוטה, וחזקה על בית המשפט לענייני משפחה שידון בשאלות העובדתיות
הכרוכות בה, ויקבע את ממצאיו בהתאם, כמו גם את גובה דמי השימוש".

הנה כי כן שאלת החיוב בדמי השימוש הינה שאלה הנבחנת לאור נסיבותיו הייחודיות של כל
מקרה ומקרה כאשר לבית המשפט שיקול הדעת להכריע בסוגיה זו.

36. במקרה דנן, בהסכמת הצדדים נקבע מועד הקרע ליום 24.4.2019. עם זאת, צו ההגנה הוארך
עד ליום 2.12.19. עד ליום 2.12.19 ממילא היה אסור לבעל להיכנס לדירת מגורי הצדדים, ועל
כן איני רואה לנכון לקבוע לו דמי שימוש עד לתקופה זו. תקופת ההרחקה נועדה כדי להגן על
האישה מאלימות הבעל וכדי להרגיע את הרוחות בין הצדדים ועל כן אין הצדקה שהאישה
תשלם דמי שימוש לבעל בגין תקופה זו. כמו כן, חרף העובדה כי הצדדים התגרשו ביום
10.12.19 (ועד למועד זה אף לא יכלו הצדדים לדור בכפיפה אחת), אזי דרישתו של הבעל
לפסיקת דמי שימוש ראויים עלתה לראשונה בדיון מיום 13.2.20, קרי בחלוף כחודשיים ימים
לאחר הגירושין, ועל כן בשלב זה אני רואה לנכון לפסוק לבעל דמי שימוש ראויים רק מעת
העלאת הטענה לתשלום דמי שימוש ראויים ואילך.

37. כאמור, על פי חוות הדעת השמאית דמי שכירות בדירה עומדים ע"ס של 5,500 ₪ בחודש.
מסכום זה, הבעל זכאי למחצית דמי שכירות, קרי סך של 2,750 ₪ לחודש.

38. לנוכח האמור, אני רואה לנכון לפסוק לבעל דמי שכירות החל מחודש פברואר 2020, בסך של
2,750 ₪ לחודש ומידי חודש בחודשו ועד לבצוע פירוק השיתוף בדירת המגורים בפועל.
התשלום יבוצע ע"י האישה בכל 1 לכל חודש.

39. המזכירות תסגור את תלה"מ 19-07-25077. שאר הליכי הרכוש לרבות בעניין פירוק השיתוף
בדירת המגורים יימשכו בתביעה לאיזון משאבים בתלה"מ 19-11-44908. המזכירות תקבע
את התביעה לאיזון משאבים להוכחות כמפורט בסעיף 31 לעיל.

40. ההחלטה תישלח לב"כ הצדדים.

ניתן היום, ל' שבט תשפ"א, 12 פברואר 2021, בהעדר הצדדים.

ורד שביט פינקלשטיין, שופטת

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 19-07-25077

עותק לפרסום

- 1
- 2